

get forklarligt, at de, der skreve Loven, ikke toge Bestemmelse i saa Henseende; thi de vidste vel næppe, hvorledes en Sognefoged saae ud, men jeg veed, at det har i Tidens Løb medført høist uklare Forhold, saa at det ikke alene er bleven vanskeligt, men næsten umuligt at sige, i hvilket Tilfælde Forretningerne høre under Sognefogderne, naar de høre under Sogneforstanderskabet, eller hvorledes disse skulle samvirke, hvilket naturligvis praktisk medfører — thi Praxis finder altid en Udvei — at enten Sognefogderne — om jeg maa bruge et vulgært Udtryk — tage Luven fra Sogneforstanderskabet, eller at Sognefogderne blive til en reen Skygge, eller, hvad der er det Værste, at de af Frygt for at gribe ind i hinandens Competence holde sig tilbage fra de tvivlsomme Forretninger, som da slet ikke blive udførte. Jeg troer, at det er en nødvendig Conseqvens af den nye Communallov, at man dengang ikke dristede sig til at afgjøre det Spørgsmaal, hvorledes Stillingen mellem Sognefogderne og Sogneforstanderskaberne skulde blive. En anden Betragtning er, som jeg allerede har antydet ved første Behandling, at vort hele Landpolitibæsen trænger til en Reform. Sætningen er indrømmet fra alle Sider, om der end kan være deelte Meninger om, hvorledes det bør ordnes; jeg slutter af den ærede Justitsministers Ytringer ved første Behandling, at han troer, at man ved at forene flere Sogne og paa denne Maade tilvejebringe en højere Løn for Sognefogderne i samme, kan ad den Vej tilvejebringe locale Politibestillingsmænd eller Embedsmænd af sær Betydning. Denne Mening kan jeg ikke dele. Jeg troer, at den rette Vej vilde være at formindste Sognefogdernes Forretninger med Hensyn til criminelle Sager og indføre i større eller mindre Omfang beredent Politii. Det vilde da være ganske andre Hensyn, der bleve de ledende ved Valget; men jeg troer ogsaa, at Opgaven er heelt forskjellig, efter som dette locale Tilsyn bliver, hvad jeg vil kalde Politii for stikkelige Folk, hvortil da kan anvendes bosiddende Mænd, der ville behandle Folk med al mulig Humanitet og i det Hele ikke saae Meget at bestille, men heller ikke saae nogen stor Løn, eller der ogsaa overdrages

samme det meget besværlige Arbejde, Politiet for Gavyhvene medfører, det Politii, som maa være i Hælene paa disse Dag og Nat, hvilket jo helst maa overdrages til Folk, der ikke ere bosatte Mænd i Districtet, men staae til en ganske anden Raadighed for Politiet. Men enten man vælger den ene eller anden af disse Veie, eller man kunde maastee finde en tredje og fjerde, er det ganske vist, at Landpolitiets Ordning maa blive af indgribende Vigtighed for Sognefogdernes Forretning og Betydning, og Spørgsmaalet, om disse overhovedet skulle have Løn eller hvor stor denne skal være, maa blive taget under senere Overveielse. Ved at sige: de skulle have denne Løn indtil videre, siger man grumme Lidet; men naar det ærede Thing og Rigsdagen i det Hele ere enige i de tvende Anskuelser, som her ere gjorte gjældende, saa er det ret ønskeligt, at dette finder sin Udtalelse, at denne Institution af de to af mig anførte Hensyn fortiden kun kan have en provisorisk Stilling. — Det næste Vædringsforslag gaar ud paa at gjøre Minimum absolut og forhøje Maximum fra 80 til 100 Rd., dog saaledes, at dette under ganske særegne Omstændigheder kan med Justitsministerens Samtykke af Amtsraadet fastsættes til et højere Beløb. Det ærede Thing vil let see, at Forskjellen er kun den, at den hele Scala rykkes lidt op. Dertil troer jeg der er tilstrækkelig Anledning, og det er i Udvalgets Betænkning udførlig motiveret. En af Betragtningerne er jo, som den ærede Formand i dette Dieblik gjorde opmærksom paa, at man forudsætter ved denne Ordning, at Budfogden, Hjælpefogden og Rægsmands-Bestillingen skulle falde bort, og disse Forretninger gaae over til Sognefogderne. Jeg troer dernæst, at det at give en lidt rundeligere Løn er en berettiget Grund til at gjøre større Fordringer til Sognefogderne, da Vedkommende i Almindelighed gjøre den Indsigelse, at man ikke maa gjøre for store Krav til dem, da de ere slet lønede; altsaa ligger det i selve Forretningernes Interessse. Jeg troer dernæst, at det vil være af største Betydning, at siden den Tid, da de Dplysninger ere indhenteede, hvorpaa Lovudkastet er bygget, hvilket er fire Aar tilbage i Tiden, have Forholdene forandret sig i denne